

SAMENVATTING

Rob Bregman

De eerste bijdrage is zoals gebruikelijk weer van Ben Wijffelaars, die in de zaadlijsten op zoek gaat naar zaden van planten met vreemde of grappige namen. Theo Heijnsdijk behandelt in zijn serie artikelen over de oude 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 *Trichodiadema densum*, een bladsucculent uit de familie van de middagbloemen (Aizoaceae) die een verrassende gelijkenis vertoont met een cactus, zoals een mammillaria. Reeds in 1732 werd de plant afgebeeld in een catalogus door de Duitse botanicus Johann Dillenius. In 1753 beschreef Linnaeus de soort als *Mesembryanthemum barbatum*. Later, in 1794, veranderde de Britse botanicus Adrian Haworth de naam in *M. densum*. Tenslotte was het Martin Schwantes die de huidige naam *Trichodiadema densum* introduceerde (in 1926). In cultuur verdient het aanbeveling om deze planten enige schaduw te geven. Ze overleven temperaturen tot -4°C.

Bertus Spee laat ons in zijn rubriek 'voor het voetlicht' weer 4 mooie succulente planten zien, middels een foto en korte beschrijving. Deze keer zijn dat *Agave impressa*, *Coryphantha pallida*, *Tylecodon paniculatus* en *Thelocactus hexaedrophorus* ssp. *lloydii*.

Lothar Diers en Hansjörg Jucker beschrijven 2 nieuwe variëteiten van *Parodia juckeri* uit het stroomdal van de Rio Pilcomayo in Bolivia, namelijk var. *australis* en var. *borealis*. Deze namen betekenen resp. zuidelijk en noordelijk, d.w.z. ten opzichte van de soort zelf (var. *juckeri*). De variëteit *australis* onderscheidt zich door meer ribben, de jonge doorns staan niet in toefjes bijeen en de zaden hebben een glad oppervlak. De variëteit *borealis* heeft een kortere bedoorning, en ook geen toefjes van jonge doorns. De nieuwe variëteiten kruisen gemakkelijk met elkaar, en ook met var. *juckeri*.

Frans Noltee behandelt de specifieke aanpassingen die kleine succulenten in Zuid Afrika hebben ontwikkeld om waterverlies te voorkomen. Enkele voorbeelden zijn het bezit van kleine ronde blaadjes om het verdampend oppervlak te verkleinen, het terugtrekken in de bodem tijdens de droge periode, of het lichtdoorlatende weefsel bovenin de bladeren van de zgn. 'vensterplantjes' (geslacht *Fenestraria*). De 'levende steentjes' (geslacht *Lithops*) beschermen het jonge bladpaar tegen uitdroging met het omhullende oude bladpaar, waaruit bovendien water naar het jonge bladpaar kan worden getransporteerd.

Henk Ruinaard bezocht de Superstition Mountains, gelegen in Lost Dutchman State Park, in de Amerikaanse staat Arizona. Langs de wandelroute Siphon Draw Trail kon Henk *Echinocereus bonkeriae* ssp. *apachensis* bewonderen. Deze plant komt daar voor op hoogtes van 700 tot 1430 boven zeeniveau, waarbij de planten op grotere hoogte compactere stammen vormen.

Ruud Tropper beschrijft hoe hij *Echinocereus fendleri* kweekt. Deze soort heeft een groot verspreidingsgebied in de zuidwestelijke VS en aangrenzend Mexico, zodat er verschillende vormen bekend zijn. Ruud kweekt deze planten in flugsand, in een onverwarmde en goed geventileerde kas. Hij geeft al water in

begin maart, zelfs als er in de regenton nog ijs ligt. In de natuur profiteren ze in het vroege voorjaar ook van smeltende sneeuw.

Henk Ruinaard antwoordt 2 brieven die reageerden op zijn eerder gepubliceerde artikelenserie over inerte substraten. In die brieven ging het met name over hydrocultuur, waarvan Henk zegt dat cactussen niet graag met hun voeten in het water staan, dus een dergelijke kweekwijze is in principe mogelijk maar niet gemakkelijk.

Tenslotte geeft Wolter ten Hoeve weer zijn gebruikelijke overzicht van de inhoud van buitenlandse tijdschriften over succulenten planten.

R.Bregman@contact.uva.nl